

Osudy luterských sborů v Českobratrské církvi evangelické

Autor: Ing. Oldřich Perlík

bakalářská práce, ETF UK, roč. 2008/09

Posudek vedoucího práce

Předmětem předkládané bakalářské práce je příběh luterských sborů v české protestantské tradici. Autor nesleduje jen vývoj organizačních struktur, ale i teologické zdroje, z nichž specifická českého luterství vyplývá. Implicitně přitom nastoluje otázku, zda převládající kalvínská tradice onu specifickou poněkud nepřehlídí. Ing. Petříkovi se podařilo volbou tématu bakalářské práce vyhnout dvojímu úskalí: sledované téma není ani vymezeno příliš obecně (což s sebou vzhledem k požadovanému rozsahu nese riziko banalizace a zjednodušování), ani příliš detailně (pak by autor mohl narazit na nedostatek relevantních pramenů a literatury). Za podstatný pozitivní rys hodnocené práce pak pokládám i fakt, že zvolené téma je v literatuře málo známé a zřídka zpracovávané. Její silné stránky, k nimž lze počítat dlouholetý zájem o sledovanou tematiku a osobní zaujetí pro ni, paradoxně vyjevují i jistou slabinu předkládaného textu: totiž její občasnou polemickou. Ta zřetelně vystupuje např. v Závěru, v kterém autor předkládá jakési „návrhy na řešení“ (zřízení luterského seniorátu v rámci ČCE). Ty jsou nesporně zajímavé, ale z hlediska zvoleného žánru historické studie je nelze pokládat za plně relevantní, tj. za podložené historickými argumenty obsaženými v textu.

Znalost sekundární literatury i původních pramenů, s nimiž autor pracuje, je adekvátní zvolenému tématu. Ocenění si zaslouží fakt, že se autor se svými zdroji snaží pracovat bez konfesních předsudků (výslovně oceněn je např. katolický historik F. Cinek). Z metodologického hlediska představují problém dlouhé citáty včleněné přímo do textu práce, spojené krátkými autorskými vstupy, jež ovšem představují spíše publicistické pojítko a na detailní analýzu citovaných pasáží rezignují (jde např. o výpovědi tajných evangelíků z tereziánsko-josefínského období). Dílčí výhrady lze vznést ke způsobu citací ze sborníků (chybí názvy dílčích studií – ty nejsou uvedeny ani v přehledu literatury na s. 58-59), event. převzatých citací (autor nepoužívá běžnou zkratku *cit. dle*). Detailní znalost faktografické materie zejména z regionálních dějin je naopak nutno vyzdvihnout, stejně jako začlenění mnoha tabulek a grafů, jakož i zařazení několika příloh. Drobné prepisy a pravopisné nedůslednosti (např. nezdůvodněná absence transkripce v názvu na s. 54 – také nepíšeme, že Mácha napsal *Mág*) v zásadě nekomplikují orientaci v textu a plynulost četby.

Hodnocený text splňuje kritéria bakalářské práce, v některých ohledech je překračuje. Vzhledem k přínosu práce (neobvyklé a málo známé téma, práce s regionálními prameny), ale i s ohledem na zmiňované nedostatky, *navrhuji hodnocení stupněm "dobře" (C)*.

V Praze 10. června 2009

Rudolf Vévoda